

# РЕШЕНИЕ

№ 684

гр. София, 08.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова**

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров**

**Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9619** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21045517/14.09.21г на [фирма]-С. с представляващ А.П. и с проц.представител адв. С.Н. против Решение от 03.08.21г по нахд № 4417/21г на СРС, НО, 111ти състав, с което е потвърдено НП № РА-21-02/26.02.21г на Гл.Архитект на СО, с което на касатора е наложено адм.наказание „имущ.санкция“ в размер на 200 000лв, на основание и за нарушение на чл. 20 от ЗУЗСО.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно,необосновано, проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП.Сочи се, че СРС се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка, в противоречие със събраните доказателства, при липса на пълен анализ на доказателствата в тяхната съвкупност и без да се вземат предвид други производства и влезли в сила инд.адм.актове по този казус, без да се коментират всички възражения на дружеството, при формално възпроизвеждане на установяванията на АНО. Това води до необоснованост и неяснота на произнасянето на СРС, налице е съществено нарушение на проц.правила и това е достатъчно основание за отмяна на решението му.СРС е нарушил и мат.закон, като не е ясно как извежда извод за осъществено от дружеството продължаващо бездействие, довело до нарушение по чл.20 от ЗУЗСО. От доказателствата и други произнасяния на съд по този казус е безспорно, че сградата е художествена недв.културна ценност, като още от 2002г е установено, че тя не подлежи на

реконструкция и още тогава дружеството е иницириало разработка по проектиране и издаване на строителни книжа/за запазване на стойностните елементи от сградата и компонирането и експонирането им в новопредвидена постройка/.През 2008г ДНСК е уведомила дружеството, че следва да разруши изцяло постройката и да я възстанови наново, същевременно НИПК настоява за запазване на северната фасада и максималното ѝ вграждане в бъдещата нова сграда.Същевременно от 2002г дружеството движи множество процедури и се е наложило да се изчака строителството наметрото в непосредствена близост.Различните институции дават различни и противоречащи си становища и дружеството е в невъзможност да разбере какво всъщност следва да извърши по реставрацията на сградата.Органите искат три различни, взаимно-изключващи се действия от дружеството: да разруши сградата и да я възстанови наново в същия вид; да запази северната фасада и да я вгради в новата сграда; да запази наличната стара сграда/така счита явно и АНО/.СРС не е направил анализ и съпоставка на различните протекли производства и издадени актове относно сградата, като не е съобразил, че чл.20 от ЗУЗСО не е приложим при наличието на другите адм. и съдебни процедури за сградата. Направилно /и то само с едно единствено изречение/ СРС приема, че е ирелевантно за нарушението по чл.20 от ЗУЗСО наличието на висяща процедура по изменение на ПУП-ПРЗ. В момента е налице действащ ПУП-ПРЗ/по заповед от 11.06.04г/, съгл. който се предвижда изграждане на нова сграда, в която ще се вгради запазената северна фасада на старата сграда. Има съгласуване за този строеж от Н. от 02.12.16г и одобрен техн.проект за новата сграда.В тази документация се съдържа предвиждане да се премахне част от сградата, която е в лошо състояние/установено през 2003г и 2016г/.СРС не е съобразил становищата на ДНСК/от 20.02.08г/ и на МК/от 02.12.16г и от 01.08.14г/. Ако се изпълни задължение по чл.20 от ЗУЗСО, няма как да се изпълни техн.проект. Освен това не е ясно коя дата СРС приема за дата на нарушението, предвид пропуснат срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН/3 месечен/.Не става ясно дали и проц.проверка, във връзка с която е издадено НП, е за проверка дали са изпълнени указанията от предходната проверка през 2020г/то тогава правното основание е чл.197 ал.4 от ЗКН, а не чл.20 от ЗУЗСО/, като не е ясно коя е датата на нарушението-25.01.21г или 14.02.20г.Налице е вътрешно противоречие както в НП, така и в решението на СРС. Неправилната правна квалификация на нарушението/чл.20 от ЗУЗСО вместо чл. 197 ал.4 от ЗКН/ е самост.основание за отмяната му като мат.незаконосъобразно. В съд.заседание адв. Н. поддържа жалбата и моли в условията на евентуалност делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС/за попълване на липсващия доказ.материал относно другите производства за сградата/.

Ответникът- Столична Община-Н. се представлява в съд.заседание от адв.П., която оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на разноси по списък/които са в мин.размер по Наредба №1/04г, предвид размера на наложеното наказание/. Твърди се, че решението на СРС е правилно и незаконосъобразно, не е налице непълнота на доказателствата или неправилно ценене на събраните доказателства в съвкупност.Правилно СРС приема, че предисторията на фактическата обстановка/от 2002г, 2004г, 2008г, 2016г/ няма отношение към нарушението, като е коментиран и спазения срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН.Правилна е и правната квалификация на нарушението. На дружеството вече са били дадени предписания относно сградата, те не са били изпълнени/установено при проц.проверка/, поради което е налице продължаващо бездействие-то обосновава

макс.размер на санкцията, тъй като за такова бездействие дружеството вече е наказано през 2018г и многократно са му давани указания да се погрижи за сградата в качеството на нейн собственик.Поддържат се писмените бележки от нахд, като се депозират и нови писмени бележки. В тях се допълва, че срокът по чл. 34 ал.1 от ЗАНН започва да тече от проверката на 25.01.21г, като бездействието е продължавано в период от вече 22 години/сградата е придобита през 1999г/.Дружеството е предприемало само имитационни действия по запазване на сградата, с цел само да не понесе адм.нак.отговорност за неизпълнение на давани му предписания многократно/последно през 2020г./НП и решението на СРС съдържат всички зад.реквизити, в тях няма неясноти, издадени са при спазване на проц. и мат.закон, като макс.размер на санкцията е съответен.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

К..състав намира кас.жалба за допустима-депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК вр. ЗАНН, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация по чл.210 от АПК, срещу акт по чл. 209 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

К..състав проверява обжалваното Решение служебно - за валидност, допустимост и мат.законосъобразност, а по твърдения на касатора-за проц.нарушения /касаторът твърди проц.нарушения във връзка с цененето и събирането на доказателствата/. Следва да се посочи изрично, че наказанието/им.санкция в максимален размер/ не се оспорва като явно несправедливо, като не е направено искане К..състав да измени НП, като намали наказанието/искането е само за цялостна отмяна на НП или връщане на делото за ново произнасяне от СРС, след събиране на доказателства/. Пред СРС също не е бил оспорван размера на наказанието.

К..състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат. незаконосъобразно/твърдяната от касатора “необоснованост” не е кас.основание по см. на НПК, както изисква чл. 63в от ЗАНН/ , по следните съображения:

На първо място, множество различни висящи или приключили адм. и съд. производства относно сградата е следвало да се установят изчерпателно и точно, за да се изведат правилните правни изводи. Още повече, че наказаното лице е изложило точно такива доводи пред СРС и е направило адекватните на тях доказ.искания - за събиране на писмени доказателства. Това не е сторено от СРС, като действително произнасянето му е при непълно установена фактическа обстановка. Неправилно СРС не е уважил доказ.искане на дружеството- да се съберат по нахд като писмени доказателства всички описани в КП от 06.03.20г документи/за другите производства/ и е отхвърлил док.искане на СО-Н. да се разпитат като свидетели служителите на МК и на СО-Н., изготвили КП от 06.03.20г и КП от 25.01.21г. и участвали лично в проверките/на 14.02.20г и на 25.01.21г/.

По нахд и приложената към него адм.нак.преписка има доказателства или косвени данни/без доказателства/ за следните релевантни факти:

1/ Дружеството е придобило на 26.05.99г /видно от приложен констативен нот.акт № 41А99г/- сграда на два етажа/всеки със ЗП от 248 кв.м./ и тавански етаж/със ЗП от 84 кв.м./, ведно с дворно място от 933.80кв.м., [населено място], [улица] , пл.№ 4, парцел II “за ОДЗ”, кв.428 на м.”Центъра”. Имотът е бил актуван преди това с АОС № 071/97г, като е внесен като непарична вноска в капитала на дружеството [фирма]-С..Сградата /къща на И. Е. Г., строена в началото на ХХ век от арх. Н.Л./ е със статут “единична арх.строителна и художествена недв.културна ценност” ,

обявена в ДВ бр.40/78г за “арх.строителен паметник на културата” с категория “местно значение”, декларирана с писмо на Н. от 07.06.88г, попада в обхвата на груповая недв.културна ценност “Ж.зона Център”/декларирана от Н. на 22.08.86г/ .

2/ Начало на процесното адм.нак.производство е сложено със съставянето на АУАН № 08.02.21г, връчен на същата дата - с изрично изписано възражение на представителя на дружеството. АУАН е съставен на база Констативен протокол от 25.01.21г за извършена на място проверка само от служители на СО-Н., при която е установено, че не са изпълнени временните аварийни мерки, предписани в КП № 08-00-128/06.03.20г / съставен на осн. чл. 72 ал.3 от ЗКН, от служител на МК и служител на СО-Н. съвместно, за проверка на място и по документи на 14.02.20г, връчен на 08.05.20г на дружеството/. КП от проверката на 25.01.21г не е съставен в присъствието на представител на дружеството и не му е връчен, съставен и подписан е само от трима служители на СО-Н..

Видно от съдържанието на АУАН/с който се повдига обвинението/:

-Нарушението на дружеството-собственик на сградата-недв.културна ценност е констатирано с КП от проверка на място от 25.01.21г и се изразява в това, че не е извършило временните аварийни мерки , предписани с КП от 06.03.20г, а именно: 1/в 3 дневен срок да се постави нова обезопасителна мрежа, която да обхваща цялата фасада към булеварда и страничните фасади; 2/ в 30дневен срок от получаване на протокола да бъде извършена аварийна консервация на застрашените от елементи по фасадата; 3/ в 30дневен срок от получаване на протокола да бъде извършено покриване на сградата с цел преустановяване навлизане на вода в сградата, всички прозорци и отвори да бъдат затворени по подходящ начин,с оглед недопускане влизане на вода и хора в сградата. Изрично е посочено в АУАН, че дейностите по т.2 и 3 е следвало да се извършат след съгласуване по чл.84 от ЗК под ръководството на лицензирани лица, като сроковете за дружеството са започнали да текат от връчването на КП от 06.03.20г-на собственика, т.е. от 08.05.20г.

-Тъй като дружеството не изпълнило предписанията от 06.03.20г в указаните срокове/последните два са изтекли на 08.06.20г-работен ден,бел. на К..състав/, Кметът на СО изпратил покана за доброволно изпълнение от 12.10.20г, връчена на дружеството на 03.12.20г. Към 12.01.21г и 19.01.21г все още нямало внесена от дружеството проектна документация, при проверката на място на 25.01.21г/има 30бр. снимки към КП от 25.01.21г/ също нямало внесена такава документация от дружеството и е констатирано, че т.1 и т.2 от КП от 06.03.20г не са изпълнени, а по т.3- има частично затваряне на прозорци, но то не препятства влизането на вода и хора в сградата/следователно, т.1 и т.2 от КП от 06.03.20г не са изпълнени до проверката на 25.01.21г, а т.3 е изпълнена частично, бел. на К..състав/.

-След съставянето на КП от 25.01.21г/невръчен /, дружеството депозира на 03.02.21г/преди съставянето на АУАН от 08.02.21г/ пред СО-Н. уведомително писмо , че: 1/ поставена е обезопасителна предпазна мрежа с плътност 80%, която опакова фасадите и възпрепятства падането на отломки извън периметъра на основата на сградата; 2/ поставени са дървени плоскости с цел затваряне и възпрепятстване на достъпа- на всички врати и прозорци; 3/ изградена е метална козирка, която предпазва периметъра на тротоара.

-ден преди това- на 02.02.21г, дл.лица от Н.-СО са извършили повторна проверка на място, при която установили/липсва представен съставен КП за тази проверка на 02.02.21г/: 1/ предприетите от дружеството дейности до голяма степен предпазвали

преминаващите граждани и коли от падащи части от сградата, като металната козирка предпазва периметъра на тротоара; 2/ не са извършени все още дейности, които да преустановят рушенето на сградата- в горната си част мрежата е покрила периферията на сградата/останките от полуразрушения мансарден етаж/, което създава опасност от срутването на неукрепените ограждащи, т.е. фасадни стени/те поемат част от тежестта на мрежата/ -от ветрово натоварване; 3/ сградата не е покрита, няма покрив и не е спряно проникването на вода в нея; 4/ не са извършени дейности по консервация на застрашените елементи от фасадата/пластичната украса-рустицирана мазилка и фриз с растителни орнаменти на първия етаж, широки рамки около отворите с ключови камъни и маски, изнесен главен корниз с конзоли, всички те от съществена важност за запазване автентичността на сградата/; 5/ не са изпълнени предписанията по чл.72 ал.3 от ЗКН, дадени с КП от 03.06.20г; 6/ с бездействието си дружеството е нанесло значителни увреждания на сградата.

3/ Депозирано е на 11.02.21г изрично възражение срещу АУАН, като: 1/ се оспорват фактическите установявания в АУАН- твърди се, че дружеството е изпълнило аварийните мерки по първите две точки от КП от 06.03.20г/за което е уведимило Кмета на СО с писмо от 03.02.21г/, а т.3 няма аварийен характер по чл.72 ал.3 от ЗКН, с нея се предписва трайно съхраняване на сградата, която обаче по съгл. действащ ПУП-ПРЗ и РУП от 2004г не е предвидена за запазване в този й вид/т.е твърди се, че т.3 от КП от 06.03.20г противоречи на действащ ПУП, бел. на К..състав/ и неизпълнението на т.3 не представлява адм.нарушение; 2/ неизпълнението на мерките по чл.72 ал.3 от ЗКН, предписани с КП от 06.03.20г, не е адм.нарушение и не подлежи на санкция по чл.197 от ЗКН, а по чл.200а от ЗКН-само обаче ако има резултат повреждане на недв.културна ценност и не е престъпление.Поради което не е ясно неизпълнението на мерките по чл.72 ал.3 от ЗКН по КП от 06.03.20г- подлежи на санкция по ЗУЗСО или по ЗКН/санкция по чл.20 от ЗУЗСО е неотнормисима в случая/; 3/ срещу Поканата за доброволно изпълнение на КП от 06.03.20г, изпратена от Кмета на СО и връчена на дружеството на 03.12.20г, то е депозирало жалба пред АССГ, като Съдът с определение по д.№ 482/21г е върнал на Кмета за ново произнасяне преписката/ведно с искането на дружеството за прекратяване на изпълнителното производство, започнало с поканата за доброволно изпълнение/; 4/ С предходно НП № РА-21-12/09.05.18г/ по АУАН от 22.03.18г/ Директорът на Дирекция “ОСК” -СО вече е наложил на дружеството имущ.санкция по чл.20 от ЗУЗСО/за 50 000лв//, като СРС с Решение от 06.11.18г по нахд № 9808/18г е намалил размера й на 20 000лв, а АССГ е потвърдил решението на СРС/с решение от 29.03.19г по канхд № 13184/18г на АССГ/. Следователно, при липсата на уредено в ЗАНН “продължавано адм.нарушение”, то дружеството би било наказано повторно по чл.20 от ЗУЗСО- за все същото нарушение/извършено чрез бездействие/, т.е. ще е наказано два пъти за едно нарушение и така ще се наруши основен принцип на правото; 5/ моли се за прекратяване на адм.нак.производство - във връзка с нарушение по чл.20 от ЗУЗСО.

4/ издадено е процесното НП № РА-21-02/26.02.21г на Гл.Архитект на СО, с което на дружеството-собственик на недв.културна ценност е наложено адм.наказание „им.санкция“ в макс.размер от 200 000лв, на основание и за нарушение на чл. 20 от ЗУЗСО/Който със свои действия или бездействия уврежда или създава опасност за увреждане на обекти на културно-историческото наследство, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 50 000 лв., а когато нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 50 000 до

200 000 лв/. Следва да се отбележи, че чл.20 от ЗУЗСО не изисква нарушителят да е непременно собственикът на сграда-недв.културна ценност/нарушител може да е всяка ФЛ или ЮЛ/, а изпълнителното деяние може да се осъществи чрез действие или бездействие. В случая изрично е посочено в АУАН, че изпълнителното деяние е бездействие, но не се сочи от кой момент е започнало то/като се има предвид, че по предходно НП от 09.05.18г вече е наказано бездействието до определен момент/. Обосновано е възражението на дружеството, че **има неясното в АУАН/с който се повдига обвинението/ - от кога е започнало бездействието по чл.20 от ЗУЗСО**. Видно от текста на чл.20 от ЗУЗСО, следва да е налице настъпил резултат от бездействието /т.е. **резултативно нарушение/**, като са възможни две отделни хипотези на настъпил резултат - **увреждане или създадена опасност за увреждане**. В случая в АУАН изрично е посочено, че с бездействието си дружеството е увредило сградата , т.е. налице е първата хипотеза / “нанесло значителни увреждания на сградата”/, като обаче **не са описани причинените увреждания**.

**Видно от проц.НП: 1/ бездействието е започнало от 1999г**, когато дружеството е закупило сградата/**това не е посочено в АУАН/**; 2/ възражението срещу АУАН е неоснователно по всички доводи: факт.установявания в АУАН се потвърждават от КП от 25.01.21г/**но не е представен/съставен КП за проверката на 02.02.21г,а част от констатациите в АУАН се градят именно на установеното при тази последваща проверка**, бел. на К.състав/; предвижданията на ПУП04г или инвестиционните намерения на собственика - не освобождават **собственика** от задължението да се грижи и опазва собствената си сграда-недв.култ.ценност; дали сградата ще се запази или разруши-ще се решава в производство по чл.73-74 от ЗКН, и чак след това се изменя ПУП; **не са изпълнени предписанията от КП от 06.03.20г**, което е фактическо изражение на **бездействие на дружеството-собственик** да съхранява собствената си културна недв.ценност; въпреки, че вече има влязло в сила НП по чл.20 от ЗУЗСО, **не са налице предпоставки да не се изпълняват задълженията на собствениците по чл.71 от ЗКН**; 3/ издадена е Заповед № С0А20-РД09-4566/18.12.20г на Кмета на СО, с която на **осн. чл. 73 ал.3 от ЗКН на собственика** е наредено да извърши необходимите укрепителни и консервационно-реставрационни дейности за цялостно възстановяване на сградата /тя е предмет на **висящо дело № 12603/20г на АССГ/**; 4/ безспорно е установено, че дружеството, **в качеството си на собственик**, е нарушило чл.20 от ЗУЗСО; 5/ за периода от 1999г до момента/22 години/-няма **никакви данни собственикът да е извършил каквото и да е действие за опазване,съхранение и поддържане в добро състояние на собствената недв.културна ценност**, а са предприети действия само по цялостното или частичното ѝ премахване или за премахване на статута ѝ/**явно не се вземат предвид от АНО установените при последваща проверка на 02.02.21г извършени дейности-за които няма съставен КП**, бел. на К.състав/; 6/ законосъобразен и целесъобразен е поради това максималният размер на санкция-200 000лв/предвиден размер 50 000-200 000лв/.

5/ Видно от КП от 06.03.20г/за проверка на място на 14.02.20г, той е съставен на осн. чл. 72 ал.3 от ЗКН, като е **основание за издаване на заповед по чл.73 ал.3 от ЗКН /такава е издадена, делото е висящо пред АССГ/**.

КП от 25.01.21г е съставен, тъй като с две Постановления на Зам.градски прокурор при СГП/от 22.12.20г и от 12.01.21г, двете с изх.№ от 13.01.21г/, по искане

на Зам.Кмета на СО- на МК е указано да извърши проверка на място във връзка с изпълнението на Заповед № СОА20-РД09-2530/01.10.20г на Кмета на СО, която има допуснато предварително изпълнение /с която на дружеството е наредено да извърши проектни, строително-монтажни, укрепителни и консервационно-реставрационни дейности за възстановяване на сградата/.

Тази Заповед № СОА20-РД09-2530/01.10.20г на Кмета на СО е издадена въз основа на КП от 06.03.20г /за проверка на 14.02.20г/, на осн. чл. 73 ал.3 и чл.76 от ЗКН. Следващата Заповед № СОА20-РД09-4566/18.12.20г на Кмета на СО, също издадена на осн. чл. 73 ал.3 от ЗКН, е издадена въз основа на КП от 06.03.20г /тя е предмет на **висящо дело № 12603/20г на АССГ**/;

6/ Видно от ПУП-ИПРЗ и РУП по Заповед № РД-09-50-412/11.06.04г/действащ ПУП/- УПИ II“за ОДЗ” се отрежда за УПИ II-4”за хотел”, като **ПУП е съгласуван с МК на 05.06.03г** /след като с Решение по Протокол № 6/24.04.03г- НИПК потвърждава възможността за ново строителство в имота, като отказва отписване на сградата от Регистъра на паметниците на културата за [населено място]/.На 02.12.09г НИНКН предлага на Министъра на културата да отмени съгласуването на ПУП от 05.06.03г- това не е сторено.

7/ На 04.12.06г дружеството внася в Н. виза за проектиране и техн.експертиза- с искане за събаряне на сградата, на 19.01.07г Н. отказва демонтаж на сградата и не съгласува визата за проектиране.

8/ след извършени проверки от комисии по чл.195 ал.2 от ЗУТ и чл.73 от ЗКН, е съставен първия КП от 23.06.14г /по чл.72 ал.3 от ЗКН/.

9/ На 29.07.14г дружеството внася в НИНКН за съгласуване проект за укрепване северната улична фасада на сградата. **На 01.08.14г МК съгласува проекта**/по силата на който в новата сграда ще се вгради оригиналната северна фасада на съществуващата сграда, с частична реконструкция на западен портик и източна фасада/**съгласуването е приложено по нахд**/.

10/ На 26.09.14г дружеството внася в НИНКН техн.проект, на 12.01.15г НИНКН предлага на Министъра да не съгласува проекта по реда на чл. 84 ал.2 от ЗКН.Със становище от 26.01.15г МК не съгласува инвест.проект за новата сграда, а поставя изисквания.

11/ На 10.02.16г Директорът на Д”ОСК”-СО указва на дружеството да обезопаси сградата. Съставен е на 31.03.16г АУАН, няма данни за издадено НП.

12/ На 09.05.18г е издадено НП по чл.20 от ЗУЗСО/потвърдено на 29.03.19г от АССГ, за 20 000лв, коментирано по-горе/.

13/ На 01.04.16г дружеството внася в НИНКН отново а съгласуване техн.проект. По предложение на НИНКН от 25.11.16г, **МК съгласува техн.проект на 29.11.16г/02.12.16г/съгласуването е приложено по нахд**/.

14/ МК налага ПАМ на 10.06.19г/ да се внесе за съгласуване в СО вече съгласувания от МК на 02.12.16г проект и в 10дневен срок от получаване на РС-да се започне със СМРтата/.ПАМ е потвърдена с Решение № 6510/04.11.19г на АССГ, на 17.02.20г на дружеството е връчена поканата за доброволно изпълнение на ПАМ.**Към 28.02.20г** ПАМ все още не е изпълнена доброволно и в СО няма внесена за одобряване проектна документация/по съгласувания от МК на 02.12.16г техн.проект/ и искане за издаване на РС. С писмо от 10.02.21г/приложено по нахд/ дружеството уведомява МК, че през 2017г е подписан договор за присъединяване към ВиК-мрежата, през 2018г- с ел.дружество, с молба от 25.01.19г е поискано разрешение от Кмета на СО да се

изчисти терена от сухи и болни храсти и дървета.

**15/ След образуване на процесното адм.нак.производство:** 1/ С молба от 19.02.21г/след проц.АУАН от 08.02.21г/, във връзка с КП от 06.03.20г-дружеството уведомява Кмета на СО, че е възложил на частна фирма изработването на проект за временен покрив на сградата, който ще бъде готов до 26.02.21г; 2/ С молба от 26.02.21г/датата на проц.НП/- дружеството представя на Кмета на СО готовият проект за временен покрив, с искане да се одобри и изразена готовност веднага да се изпълни. 3/ С писмо от 05.03.21г СО-Н. изпраща за съгласуване по чл.84 ал.1 и 2 от ЗКН този проект на временен покрив- на МК; 4/ С писмо от 31.03.21г самото дружество уведомява МК, че е депозирало на 26.02.21г проекта за временен покрив.

16/ проц.НП е издадено от Гл.Архитект на СО, като е посочено, че правомощия за това има съгл. Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г и Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.19г на Кмета на СО.Видно от двете заповеди- на Гл.Архитект на СО не са делегирани конкретни правомощия по ЗУЗСО и в частност по чл.22 ал.2 от ЗУЗСО.

17/ в показанията си свид.М./актосъставител, служител на Н.-СО/ - потвърждава, че проверката на 25.01.21г е извършена, за да се провери дали са изпълнени предписанията по КП от 03.06.20г, като знае, че : има издадена виза за проектиране, но все още няма издадено РС /за новата сграда, с вграждане в нея на съществуващата северна фасада/; не знае дали МК е съгласувало такъв проект; има издадена заповед от Кмета на СО по чл.73 ал.3 от ЗКН/, но тя е обжалвана пред съда/предв. й изпълнение обаче не е спряно от съда/; металната козирка е от 2016г поставена; не знае дали частичното затваряне на отворите на първия етаж с дървени плоскости е направено преди или след проверката на 14.02.20г, като участва лично в проверките на строежа от 2016г насам.

На второ място, дори въз основа само на наличните непълни доказателства и косвени данни , К..състав намира решението на СРС и за мат.незаконосъобразно/освен за проц.незаконосъобразно/, по следните съображения:

1/ СРС е потвърдил НП, като е приел, че: **проверката на 25.01.21г е последваща и е извършена, за да се провери дали са изпълнени предписанията по КП от 03.06.20г; АУАН и НП са издадени от компетентни органи,** в рамките на предоставени им правомощия; **от обективна страна е доказано нарушение на чл.20 от ЗУЗСО /дружеството, в качеството му на собственик на недв.културна ценност, чрез бездействието си “е довел” до значителни увреждания на сградата/,** като субективна страна за ЮЛ не се изследва; макс.размер от 200 000лв е справедлив, тъй като е налице **“системност в безstopанствените действия на собственика”**, тъй като това е **второ НП /на 29.03.19г е потвърдено НП от от 09.05.18г/ за нарушение по чл.20 от ЗУЗСО; срокът по чл.34 ал.1 от ЗАНН следва да се брой от 25.01.21г-когато е констатирано неизпълнение на предписанията от КП от 06.03.20г/за проверка на 14.02.20г/; **правната квалификация по чл.20 от ЗУЗСО е правилна,** като в АУАН и НП няма неясноти и противоречия; изменението на ПУП е ирелевантно.**

2/ Щом НП е за нарушение по чл.20 от ЗУЗСО, то правомощия да го издаде има Кмета на СО или оправомощено от него дл.лице, съгл. чл.22 ал.2 от ЗУЗСО. В представените обаче две оправомощаващи заповеди от Кмета на СО/с тях се делегиран на Гл.Архитект на СО конкретно посочени правомощия по конкретни норми и закони/-



въпреки, че в титулната им част се сочи, че се издават и във връзка с чл.22 ал.2 от ЗУЗСО, в диспозитива им не е посочено, че на Гл.Архитект се делегират правомощия да издава НП по ЗУЗСО /и в частност по чл.20 от ЗУЗСО/. Следователно, при тези данни, **НП е издадено от дл.лице, което не е оправомощено надлежно от Кмета на СО да издаде НП по чл.20 от ЗУЗСО, т.е. НП е нищожно/издадено от лице без мат.компетентност/.**

3/ Съгл. чл. 22 ал.1 от ЗУЗСО, АУАН е следвало да се издаде от дл.лице по чл.223 ал.2 от ЗУТ, т.е. **“ за строежите от четвърта, пета и шеста категория служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община (район)”**. На първо място- никъде в нахд **няма данни каква категория е строежа** и дали е 4-бта категория. Дори обаче категорията на строежа да е необходимата вслучая, то АУАН е съставен от гл.експерт в Дирекция **“Градско и пространствено планиране и недв.културно наследство”**, т.е. **актосъставителят не е дл.лице по контрол на строителството/те са в Дирекция “ОСК”/**. Което води до извод, че **АУАН е съставен от лице без мат.компетентност.**

4/ Съгл. чл. 20 от ЗУЗСО- **“Който със свои действия или бездействия уврежда или създава опасност за увреждане на обекти на културно-историческото наследство, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 50 000 лв., а когато нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 50 000 до 200 000 лв”**. Следва да се отбележи, че **чл.20 от ЗУЗСО не изисква нарушителят да е собственикът на сграда-недв.културна ценност-** нарушителят може да е всяко ФЛ или ЮЛ, като специално за собственик на такава сграда задълженията и респ. нарушенията му са описани в друга норма. Следователно **чл.20 от ЗУЗСО не визира собственика** на такава сграда, **а трето лице** по отношение собствеността на сградата. Следователно, собственикът не би могъл **именно в това си качество** да е нарушил чл. 20 от ЗУЗСО /дори нарушението да е от това лице- то не е именно в качеството му на собственик/.

На следващо място- **изпълнителното деяние** може да се осъществи чрез действие или бездействие. В случая изрично е посочено в АУАН, че **изпълнителното деяние е бездействие, но не се сочи от кой момент е започнало то**. Като се има предвид, че по предходно НП от 09.05.18г дружеството вече е наказано за бездействието си до определен момент, то процесното бездействие категорично **не би могло да е започнало преди датата на предходния АУАН за нарушение по чл.20 от ЗУЗСО- от 22.03.18г.**

**В НП обаче за първи път се сочи начален период на бездействието-** сочи се, че то е започнало от **1999г./когато дружеството придобива сградата/**. Като се остави настрана факта, че това не е посочена точна дата , а и е **недопустимо за първи път в НП да се сочи датата**, то възражението на дружеството/че ще се яви наказано два пъти за едно и също бездействие/- се явява основателно/**за бездействието до 22.03.18г вече има влязло в сила на 29.03.19г НП/**.Обосновано е и възражението на дружеството, че има неясното в АУАН/**с който се повдига обвинението/ - от кога е започнало бездействието по чл.20 от ЗУЗСО/**, което е нарушило правото на защита на дружеството. Отделно от това- налице е **разлика в описанието на нарушението по АУАН и по НП**, което отново засяга правото на защита на лицето по сериозен начин-до степен да не се разбира за какво всъщност е наказан.

Видно от текста на чл.20 от ЗУЗСО, следва да е налице настъпил резултат от бездействието /т.е. **резултативно нарушение/**, като са възможни **две отделни**

хипотези на настъпил резултат - увреждане или създадена опасност за увреждане. В случая в АУАН и в НП изрично е посочено, че с бездействието си дружеството е увредило сградата , т.е. налице е първата хипотеза / “нанесло значителни увреждания на сградата”/, като обаче не са описани никъде причинените увреждания.

Следователно, от обективна страна нарушение по чл.20 от ЗУЗСО не е доказано/с бездействие от кой момент какви точно увреждания по сградата са причинени/, но дори да беше доказано такова нарушение - собственикът не би могъл да бъде негов извършител.

**5/ Правната квалификация по чл.20 от ЗУЗСО е неправилна, доколкото актосъставителят, АНО и СРС изрично приемат, че проверката на 25.01.21г/въз основа на която е съставен АУАН/ е за последваща проверка -дали са изпълнени от собственика предписанията по КП от 06.03.20г. Следователно , чл. 20 от ЗУЗСО е напълно неотнормим към установената фактическа обстановка /от АНО и от СРС/-относим е текст от друг нормативен акт.Налице е противоречие между фактически и правни основания в НП и това е самостоятелно достатъчно основание също за отмяна на НП като незаконосъобразно.**

К..състав констатира, че СО-Н., МК и СРС не правят разлика и смесват по недопустим начин различните административни процедури/по издаване на инд.адм.акт/ и административно-наказателни процедури/по налагане на адм.наказание с НП/, съответно предвидени - по ЗКН, по ЗУТ и по ЗУЗСО. Ето защо е било необходимо - от една страна да се съберат всички доказателства за тези производства/от АНО, а после и от СРС/- за да се установят релевантните факти, а след това да се направи правилен правен анализ- кое производство с какъв акт е приключило/с НП, с КП или с инд.адм.акт/, какъв по естеството си е този акт/приключващ производството или междинен-в рамките на производството, но преди крайния акт/, кога е влязъл в сила и дали изобщо е влязъл или е отменен/висящ, имал ли е допуснато предв.изпълнение/по закон или с разпореждане на органа/ и то било ли е спряно/отменено от съд/т.е. в кой период актът е подлежал на изпълнение/.

Излишно е К..състав за първи път да прави този анализ- първо поради липсата на всички необходими данни за производствата и второ- НП е незаконосъобразно на множество други основания/изброени по-горе/. Поради това К..състав ще се въздържа от подробен правен коментар по съдържанието и правната сила на последващия КП от 25.01.21г и първоначалния КП от 06.03.20г/не те са предмет на това производство по ЗАНН/, както и дали КП от 06.03.20г всъщност съдържа предписания/за чието изпълнение е необходим последващ контрол/ или е само част от адм. производство по издаване на заповед по чл.73 ал.3 от ЗКН. Такава е издадена, тя е инд.адм.акт /с наложена ПАМ-зад.предписания/, като производството по нея е висящо пред съда, но предв. й изпълнение не е спряно. **Предписанията са в заповедта, а не в КП от 06.03.20г, като имат допуснато предв.изпълнение направо по силата на закона.**

В допълнение- собствениците на недв.култ.ценности имат задължение по закон да ги поддържат в добро състояние и неизпълнението на това задължение е отделно нарушение на собственика. Неизпълнението на дадени му вече зад.предписания - в указания срок, представлява друго самостоятелно нарушение на собственика. Трети вид нарушение е това по чл.20 от ЗУЗСО- то касае всеки, които по някакъв начин увреди или създаде опасност от увреждане на такава ценност.**Касаторът в качеството си на собственик на ценността може да е субект на първите два вида**

**нарушения**, но не и на третия вид.

К..жалба като основателна следва да се уважи, а решението на СРС да се отмени като проц. и мат.незаконосъобразно/по съображенията по-горе/. К..състав ще се произнесе по същество и по законосъобразността на НП, като ще отмени същото - също като проц. и мат.незаконосъобразно/мат.незаконосъобразно и доколкото **НП не се прогласява за нищожно, съгл. чл. 63 от ЗАНН** вр. чл. 222 ал.1 от АПК/- по аргументите по-горе.

Касаторът не е претендирал разноски.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, К..състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 03.08.21г по нахд № 4417/21г на СРС, НО, 111ти състав, по кас.жалба вх.№ 21045517/14.09.21г на [фирма]-С. с представляващ А.П.

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № РА-21-02/26.02.21г на Гл.Архитект на СО, с което е потвърдено НП № РА-21-02/26.02.21г на Гл.Архитект на СО, с което на [фирма]-С. с представляващ А.П. е наложено адм.наказание „имущ.санкция“ в размер на 200 000лв, на основание и за нарушение на чл. 20 от ЗУЗСО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: